

fuldstændigt, at Banen i Tiden uden Vanskelighed og væsentlige Udgifter i denne Henseende kan forandres til Locomotivbane. — De Herrer ville altsaa, at Chausseen ogsaa skal afbenyttes til Locomotivbane, idet de foreslaae, at Jordarbejderne til Hestebanen udføres saa fuldstændigt, at der ingen Vanskelighed er ved at forandre den til Locomotivbane, altsaa, at man kan fare med Locomotiverne paa den ene Side af Chausseen og desuagtet til samme Tid frede ligt og roligt kjøre paa den anden Side af Chausseen med Heste og Vogn. Dette kunde dog, naar galt skulde være, bedre lade sig gjøre med en Hestebane, men med en Locomotivbane troer jeg rigtig nok, at det grændser til det Urimelige at forudsætte, at Saadant kan gaae an. Nei! ikke alene dette, man kan end ikke lægge en Locomotivbane paralel med Chausseen uden i en betydelig Afstand fra denne, saafremt man ikke vil udsætte de Reisfærende paa Chausseen for Fare; thi der vil, efter min Formening, Ingen med Tryghed kunne færdes paa en saadan Chaussee med Heste og Vogn, naar der løber en Locomotivbane parallel med den, med mindre Banen ligger i en betydelig Afstand (Afbrydelse). Nei! efter min Opfattelse kan man ikke afbenytte en Chaussee til derpaa at lægge en Locomotivbane, naar Chausseen skal bibeholdes til det Brug, hvortil den oprindeligt er bestemt, og naar dette nu er rigtigt, troer jeg heller ikke, at de Herrer's Beregninger, med Hensyn til de 80,000 Rd. Anlægsomkostninger pr. Meil holde Stand. Til Slutningen komme de ærede Forslagsstillere til at foreslaae, at Loven af 4de Marts 1857 og den ifølge samme afsluttede Contract sættes ud af Kraft. Det er jo til dette Maal, at navnlig den ærede Rigsdagsmand fra Aarhus

(Winther) stræber, og det er for at naae dette Maal, at han opstiller et Project og stiller i Udsigt en Bane, hvortil Forslaget er saa løst og uholdbart, at det ikke fornøstigtvis lader sig realisere (Stem.: Jo!). Ikke saaledes, som det her foreligger. — Den ærede Rigsdagsmands Stræben gaaer stadigt ud paa en Ophævelse af Tverbanen, men jeg troer ikke, at vi, som ere fra den vestlige Egn i Jylland, kunne lade os tilfredsstille ved det her foreliggende Forslag og opgive Banestrækningen fra Viborg til Struer (Afbrydelse). Efter min Formening maa man holde paa Tverbanen saaledes som den er givet, og man have hvilken Mening man vil om denne Bane, saa staaer det dog fast, at de Egne, igjennem hvilke den vil komme til at gaae, have en berettiget Forbring paa at see den anlagt (Afbrydelse) (Formanden: Jeg maa anmode om ikke at afbryde Taleren!). Jeg siger, de Egne, hvorigjennem Tverbanen ifølge Loven af 1857 vil komme til at gaae, have en berettiget Forbring paa at see den der udført og anlagt; thi det er nu 3 Aar siden, at Loven blev givet, og i dette Tidrum er der foregaaet mange Eiendomshandeler i disse Egne, hvorved der er taget Hensyn til den forventede Jernbane (Afbrydelse). (Formanden: Jeg maa anmode om ikke at afbryde Taleren, men lade ham tale uden Forstyrrelse!). Det er klart, og det skal staae fast, at ved Transactioner og Eiendomshandlerne i disse Egne er der taget Hensyn til at Banen vilde komme til at gaae der, og jeg gjentager og staaer fast paa, hvad jeg troer allerede forhen at have sagt, at efter min Opfattelse begaaer man en Ubillighed, og at det er uretfærdigt imod disse Egne, hvorom der her er Tale, om Tverbanen ikke der bliver anlagt.